

Šlapu loukou

Náplava

1. Když mám náladu toulavou, když táhne mě to ven,
sbalím vak a řeknu pak: buď každý pozdraven,
tou cestou dál, co dobře znám, co dobře znáš i ty,
tenkrát jsme jeden druhému nechtěli hrát na city.

R: Šlapu loukou plnou bodláků a brnkám si tu svou
tu píseň věčnejch tuláků,
co jim stačí, co jim stačí, že jen jdou.

2. Pak přišla chvíle, a co má být, kdy řekl jsem: rád tě mám,
a od té doby, nevím proč, se toulám jenom sám,
stopy tvý už zvolna zarůstaj' trávou, kapradím,
že tvá cesta zpátky nevede, stejně jak ty dobře vím.

R:

R: